

ŠESTÁK

Oddílový časopis 6.koeukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v
Kateřinách číslo 93. vydáno 13.dubna, nákladem 40 výtisků

... Novinky ...

Akce ŠESTKY zmíněna v tisku

Ti, kteří časopis Skaut čtou pravidelně, jistě zaregistrovali, že poslední roky zde pravidelně vychází dvojstrana "TO JSME MY". V září 2006 jsme byli napřímo osloveni redakcí SKAUTu k presentaci ŠESTKY, ale z "objektivních důvodů" na naší straně jsme tuto příležitost prošvihli. Nicméně v posledním (březnovém) čísle je ŠESTKA v této rubrice nepřímo zmíněna. Jak? Je zde představen skautský oddíl ze Spálova (založený o 3 roky později než ŠESTKA). A skauti ze Spálova zde (na straně 20) píší "Všichni - malí i velcí, moc rádi soutěžíme. Ti mladší se účastní Závodu vlčat a světlušek, Divadelní a Zpívající šestky. Ti starší Svojsíkova závodu a velké polní hry help"

HELP je akce, kterou začala pořádat ŠESTKA. Ten poslední ročník v roce 2007 už byl střediskový, ale významný počet organizátorů byl právě ze ŠESTKY a našich Oldskautů. Zbytek si jistě rádi přečtete v časopise SKAUT sami :-)

Vedení oddílu na VÝSEČI

Janina, Fialka a Zub byli za ŠESTKU na tradiční akci VÝSEČ (VÝchovné SETkání Činovníků). Tato akce se konala na střediskové chalupě Bařinka. ŠESTKA je nejpočetnějším oddílem našeho střediska. Stejně jako ostatní oddíly má své problémy i úspěchy. A na VÝSEČI se debatovalo o všech věcech, které se týkaly "výchovných" okruhů při praktickém vedení oddílu.

Pojed' na vodu

Pro všechny, kterým bude v květnu alespoň 15 let, tu je pozvánka! Pro většinu z vás to je asi ještě brzo, ale už nyní vás zveme na letošní první pořádnou vodu - 10.-11.května 2008 - Belá a Čierny Váh. Počasí je zajištěno a pokud budete chtít někdo zajistit dopravu (= svézt se autem), dejte co nejdříve závazně vědět Dazulovi. Prozatímní časový plán je takový, že vyjedeme osobními vozy v sobotu v 7:00 (abychom na vodu vyjeli mezi 10:30 a 11:00 – to už bude teplo), přespíme v lese pod přehradou na Čiernem Váhu. V neděli pojedme línější vodu Čierneho Váhu. Představa je, že mezi 18:00 a 19:00 bychom mohli být doma. Lodě (na výběr je raft nebo pálava), pádla, vesty a helmy (na Belou) se pokusí Dazul zajistit. Stravu si zajistí každý sám. Akce to bude nenáročná – moc se při ní nenachodíme :-)

Kurz iniciativních her 22. - 24.2.

(Janina) Jeden den , už nevím který to byl, mně Kóča několikrát volala. Nějak jsem to vždycky nestihla vzít a tak jsme spolu mluvily až večer. Kóča mi nabídla účast na kurzu iniciativních her, že má ještě nějaké místa. Už jsme se o tom bavily předtím s Fial, ale nějak jsem to přešla. Nakonec jsem se nechala přesvědčit a rozhodla jsem se, že půjdu (díky Kóčo).

Pátek – Den první

... V Březinách se to kolem 16.00 už hemží lidičkami, Kóča, Bugs, Mája, ... a taky lidi od nás – Fanta, Gabča, Martin, Čeči, Fial ani jsem netušila, že nás tu bude tolik J. ... Seznamovací hra – máme říct něco, co o nás nikdo neví – je to trochu těžké (nevýhoda, že je nás tu tolik známých). Dozvěděli jsme se nějaké zajímavosti, zahráli si a následoval teoretický blok – náš instruktor Mira je borec, dobře mluví a ještě líp se poslouchá, tak to rychle uteklo, hned bylo půl 10.

Den 2 den her – sobota

... Ráno začínáme venku. Je zima, ale vypadá to na krásný den. Krásný den to i nakonec byl. Chodili jsme poslepu, skákali přes vodu, proletěli se „ letadlem,“ prošli minovým polem. Spoléhali jsme na ostatní a zjišťovali, že TO JDE. Večer byla „ chvilka“ teorie a vysvětlovali jsme si mimo jiné i pojem zpětná vazba. Bylo to zajímavé ... 19.30 → „ A co ta večere?“ „ Ona ještě nebyla?“ ... Nemuseli jsme dělat nic, ale my jsme něco dělat chtěli... A tak jsme se rozdělili do družstev a Mira, co by zástupce megafirmy EIFEL.cz , vyhlásil konkurz na firmu, která staví věže. Byla na 3 kola za stále se zkracujícího času – na Fantovi se projevily zkušenosti ze stavby Dinotic a šopy a tak naše (Čeči, Fanta, Fial, já, Kóča) firma Profíci byla jasný vítěz. Hurá. Ve svačínovém mezičase jsme stihli v chodbě postavit velké domino. Večer je klidný a příjemný, zakončený trošku jinou hrníčkárnou.

Neděle – Den třetí, rozhodující

.. Na začátek extra rychlá rozcvička a trocha teorie. Pak nastal čas na naše úkoly. K mému překvapení a ne moc velké radosti jsme se rozdělili do nových skupinek. Každá má svůj úkol (uspořádat nějakou akci pro někoho), náš úkol zní uspořádat seznamovací kurz pro studenty průmyslovky. Čas běží a je ho málo. Málo je i našich zkušeností, ale o to víc se snažíme. Konec limitu, je hotovo, konec. Každý úkol jsme důkladně rozebrali, zkritizovali i pochválili. Trvalo to trochu dýl než se předpokládalo, tak pak už jenom balíme, uklízíme a povídáme si. Je konec kurzu a přemýšlím, co mi to přineslo. Takže: Už vím, že jeden hřebík udrží 9 dalších, že všechno je možné, že je lepší dobrá odpověď na blbou otázku a naopak, že důvěra je supr, že zpětná vazba je potřebná věc, že každá odpověď je správná...

Jarní Tábor Bařinka 4. - 7. 3.

Neděle 2.3.2008

(Leňa)Ráno jsem vstala kolem sedmé hodiny ranní. Oblékla jsem se, posnídala, překontrolovala jsem si věci v báglu a vyšla sem k autu. Dojeli jsme tam o něco dřív a stejně sme dlouho čekali. A jako vždy, když někam jedu sem něco zapoměla. A tentokrát to bylo potvrzení o bezinfekčnosti. Ještě, že mám takového hodného tatínka =). Cesta byla dlouhá, ale popisovat ju nebudu. Přijeli sme busem do Karlovic a eště sme čekali na Zuba s věcama. Došli sme ke kopci, pobrali sme jídlo aj. věci a šli k Bařině. Všeci (až na některé) měli špinavé gatě od kotníků skoro až po kolena. Konečně sme u Bařiny. Vybalíme věci a měli sme opožděný oběd asi v 15:00. Ti, co měli fakt velký hlad, tak dostali čočkovú polévku od těch před námi. Jdem řezat dřevo. Já sem byla takový jakdyby pošťák, neboť si přeže mě Zub, Fialka a Čeči posílali různé věty nebo rýmy. Např.: „ Pic kozu do vozu.“ „ Pic Zuba do voza,“ nebo „ nemáš pravítko?“ Trochu to zkrátím, protože si skoro nic nepamatuju. Pak sme z vařeček dělali loutky. Zítra – tedy 3.3. budeme hrát divadlo s našimi loutkami. Pak byla svačina – jabko. Zub, Míša, Káťa, Motýlek, Čeči hráli nahoře Mikádo. Byli sněhaři. Pak byla večeřa – párky, chleba, hořčice, kečup. Pak sa šlo spát asi kolem jedenácté hodiny. Dobrou

Ponděli 3.3.2008

(Čikita)Ráno sme měli budíček v 8.00, ale my světlušky jsme vstávaly v 7.00. Na snídaňu jsme měli chleba se sýrovů pomazánků, potom sme šli ven sekat a řezat dřevo. Když jsme dořezali dřevo, tak jsme šli hrát hry. Na oběd jsme měli špagety a zeleninová plévkú. Potom jsme měli odpolední klid. A pak zase skvělé hry, svačinu a zase hry. Na sváču jsme měli oplatek. Potom jsme měli přisedávačku, mikádo. V 22.00 jsme měli sněhaře a šli sme spát..

Úterý 4.3.2008

(Motýlek)Dne 4. března, ráno jsme vstali v 9h a nasnídali jsme se chleba s máslem a zeleninou, potom jsme nanosili dřevo. Po nanošení dřeva jsme měli kurz zdravotnictví. Potom byl oběd jménem guláš, po dobrém obědě jsme měli polední klid, po tomto klidu Nemesi zahráli hru s lany, mapu z šíšek, později jsme psali text na loutkové divadlo, pak jsme si ho zahráli. Etapová hra s pexesy, potom jsme měli chvíli klid a nakonec jsme měli pantomimu. Máme večeři v podobě jogurtu a rohlíku.

Středa 5.3.2008

(Ferda)Ráno bylo úplně stejné jako vždy. Stávali jsme v 9:00 hod. Na snídani jsme měli masovou pomazánku. Po snídani jsme šli do lesa hledat dary od krále, různé sladkosti a další písmena do abecedy. A šli jsme hrát pexeso o písmeno. První hrály světlušky proti šnekům. Vyhrály světlušky. Potom hráli žaboštíři proti žížalám. Žížaly vyhrály. A tak dál. Na oběd byly těstoviny na sladko. Po obědě byl odpolední klid, ale až do 16.00 hod. Čekali jsme na Tomáše, Martina a Gábinu. Potom jsme šli hrát hru, zavázali jsme si oči a šli jsme do lesa. Fialka nás vedla. Šli jsme směrem ke staré Bařince. Došli jsme k myslivecké rozhledně. Potom jsme šli zpátky do chalupy. Ve vnitř na nás čekal Chytrý. Na večeři byla vajíčková pomazánka. A po večeři jsme hráli pantomimu. A v 23.00 hod jsme šli spát.

Čtvrtek 6.3.2008

(Gabča)Ráno se probouzíme v blíže neurčenou hodinu, nebo-li každý se ze spacáku vyhrabe před 9 hodinou. Samozřejmě Čeči se z teplé dečky hrabe poslední. Mezitím Chytrý, ten dobrý člověk ☺, dojde do obchodu a donese divé zvěři (nám) potravu. Na snídaňku papáme chleba se sýrovou pomazánkou. Po snídani jsme lehce uklidili, teple se oblekli a valili jsme ven. Tam jsme se rozdělili na 2 skupiny: Baby versus Chlapí. Fiala a Budul nám rozdaly 2 dlouhé provazy a každá skupinka se nimi svázala dohromady za nohy. Poté jsme sbírali „ kolektivně“ přírodní materiál. A ještě jsme pak hráli hru – „ Ruky, nohy.“ Pak následoval oběd. Specialita mistra Chytrého. Bylo to velmi „ dietní“ jídlo ☺, nýbrž velmi chutný! S velkou lítostí se po obědě loučíme s Budul a Chytrým. Pak s plnými bříšky vyrážíme na dřevo. Řekli byst, že je to nuda, ale opak je pravda. Když máte sebou specialistu Zdenka Drábka a štípačku Čeči, všechno jde!

Zatímco Věruš štípe dřevo, my už ho máme nařezané a jdeme si ve skupinkách hrát venku. Potom následuje svačina – jablko a Fialka obětuje svůj polárkáč prospěch většiny. Plni energie se vrháme na spacákové upíry. Sice zaznamenáváme některé zranění, ale bojujeme dál. Po akční hře si dáme něco klidnějšího – elektriku. A je čas na večeři - rohlíčky s marmeládou, najednou se venku objevuje světlo. Rychle ven! Za světlem! Venku najdeme vzkaz, že je to čirý nerozum, když jsme nechali vesnici bez dozoru. Ve vesnici ale něco nepasuje. Něco se ztratilo. Ale co? Papuče! Někdo je odnesl?? Ale kdo? To je záhada. Následuje akce lázně! Fialka první nahání pány kluky, poté následujeme my – děvčata. V kuchyni po nás sice menší potopa, ale co už. Po koupání následovala logická hra – MILIONÁŘ. Když chlapci vyhráli rozstřel a uhádli všechny otázky kromě poslední, tu galantně nechali nám, vyhrály děvčata. Po logice byla hra ryze pánská – foukací hokej. Fiala každému rozdala slámku a pomocí svých plící foukali góly. Chlapci nám „nathli p....“ 2:1. A tak po perném dni následuje spánek.

Pátek 7.3.2008

(Fialka) No jak už víme někdo ze Seveřanů nám vzal papuče, ale co už tak jsme šli spát, že sa snad objeví. V noci mňa vzbudí rána do nohy sednu si a vidím postavu v černé kápi, jak po nás pere papuče, ale očividně sa nikdo nevzbudil kromě mě. Tak znova usnu. Zrazu slyším: „ Divaj já mám na sobě jakési papuče!“ Tak sa vyhrabu ze spacáku a zjistím, že světlušky plus Zdenda objevili noční objev. S hrůzou zjišťuju, že je půl sedmé a my máme vstávat až v osm. No nic se slovy: „ Budte prosím ještě ticho,“ jdu zase spát. No ne že by to nějak moc šlo. Tak sa před osmou vyhrabem a jdem balit, i když máme mraky času. Pomalu sa došůráám do kuchyně a vyhopsnú na mňa hrnce z večerních lázní. To mě natolik nakoplo, že sem sa hned sbalila a dala do úklidu spolu s Míšou a Gabčou. Zbytek dostal úkoly, aby sa náhodou nenudil. Najednou mňa jen tak pro jistotu napadlo podívat sa do dřevníku, jestli je dobře zavřený a tak. K mému údivu nebyly klíče tam, kde měly být. Tak sem si řekla, že sů asi buď ve dřevníku nebo na jiném háčku. Vše prohledám. Nikde nic. Do háje. Vyhlašuje se vnitřní panika a otázka: „ Kdo měl klíče naposledy?“ „Zub,“ tak rychle ně to snad eště nikdy necvakalo. Jo jenže ten tu teď není, co teď => telefonát, Zub má ranní tak to nebere, ale za chvílu mně volá. Oba konstatujeme, že je to celkem v kýblu, ale on, že přeca není takový, aby si vzal klíče od Bařinky, že sa mám podívat a dát mu vědět, že on řekne Barči. Tak zase všeccko prolezu, píšu, dostávám odpověď, jestli to náhodou nespadlo do odpadkového pytla a že kdyby tam byl, že to prohrabe. No co už, vezmu si odpadkový pytel a před Bařinkou ho vysypu. Můj znechucený výraz musel být velmi pobavující. Ještě než sem sa do toho dala, tak mě napadlo, že by ně to mohl někdo držet. Dojdu do chaty a zub mně zase volá. Se slovy, že on snad není ani možný, mně oznámil, že klíče má doma. Jaké to nadšení! Tak uprosím Martina, aby mně pomohl a s jeho chytrým nápadem sem se odpadků nemusela ani dotknout. Tak teď oběd a odpolední klid. Ležíme s Martinem na lavičce a šermujem s vařečkama od loutek. Najednou nás napadlo hrát odpalbal s pomyslným sloupem, ale reálnou šůrou. Je to velice pobavující, při této příležitosti vznikla Chobot story, teorie o tom, že Čeči v noci roste chobot a proto vydává takové zajímavé zvuky ze spaní. Párkrát nám uvízla šňůra uvízla za druhou a my se ji snažili sundat Milou. Při posledním takovém pokusu skončila Mila v čaji a čaj na mně a Martinovi. Velmi zajímavé. Pak sem sa šla ohygienit, umýt podlahu a vyrazili sme. Martin a Gabča zkonstatovali, že naše odpadky voní po malinách a hned sa nám šlo líp. Došli sme na bus a jeli sme s velice příjemným řidiče a zajímavým instruktorem lyžování. Dojeli sme na Vsetín, pár dětí odešlo. Ratiboř, děti vstupují. Kačice lom, konec. Vystupuju se Zdendů a Martinem. Rozloučení a směr dom.

PÁR ZAJÍMAVOSTÍ Z JARNÍHO TÁBORA:

- Chobot story (Čeči s její proměnou ve slona ve spánku)
- Čeči je furt nafůklá, takže si myslíme, že pochytila králičí syndrom
- na Bařince sů Spider myši (myši lozící po stěne do okna, kde Chytrému snědly kousek rohlíku)
- do kadibudky nám trošku teklo, ale jinak v pohodě až na mokrý toaletní papír
- Čeči sa naučila sekát dřevo a když sa daří, tak poseká ,co vidí
- kdyby byly někde ve vašem okolí modré trenýrky nevelké velikosti, tak jsou Cyrilkovy
- Zdenda má novů oddílovů manželku
- tradičně sa hrála pantomima, hodně dobří byli Zub a Fialka (ale ta už nikdy nehraje Dannyho parťaky)
- největší machr na pexeso byla Kačka
- největší machr na bubliny z bublifuku byla Míša a Leňa
- letošní lázně byly při svíčkách
- nejoblíbenější song bylo: „ Pic kozu (Zuba) do vozu (voza).“
- ha žblepstá se furt drží

Chvalčov 8.3.

Country bál Chvalčov nebo taky Story prasečí hlava

(Fialka)Bylo, bylo. Jednu krásnú sobotu jsme si vyjeli do daleké osady Chvalčov zatsrat. Přijetí u brány bylo stejné jako vždy,akorát místo vysmátého kovboje tam byl vysmátý pirát. Někteří z nás si šli hodit věci do šatny a děvčata se šly přepudrovat na toaletu. Po chvilce hledání sme konečně našli naše stoly a čekali sme na zahájení. Původní nápad s výstřelem z děla se jim jaksí nepovedl, ale vše se hned napravilo promenádou a později tancem. V přestávkách jako vždy byla ukázka tanců

popřípadě nějaké ty hříčky sem skoro pořád byla v kole). Některé tance byly velice víc kecala než tančila. Nebo naše oddílové rodinné vztahy. prodávat lístky na tomboly. No celá naša rodina (oddílová, cosi jiné) vyhrála dva stromky Janina vyhrála sloní solničky u ní. Potom sme zase trsali. se Zubem já. Po ukázce a nechtělo zlobit' sa nebudu, nějaký mexický tanec. Bylo mluvil za vše. Nejhorší asi dělat vysoké, hůpavé kroky o moju dlůhů sukňu. Tento sme měli letos dost lístků do letos nebylo divné kdybychom losování byli celí nedočkaví. sladkosti sů pryč, tak třeba vážení máme tady krásnou Můj výraz na tuto cenu byl mělo v hubě kus nohy. Všichni opravdu vyhrát nepotřebuju, netáhnu dom. Zub byl celý Ano a je to černá 7.“ „ To ne,“ k nám. Buchnu sa do čela jasné, že to su já. Tak si proto

oznámí, že to váží 13kg. „ Slečno ještě fotku!“ Tak celá „šťastná“ sa vyfotím se svou cenou, 13 – ti kilovou nádhernou, prasečí hlavou. Dojdu zpět položím to a všeci sů mírně vyvedeni z míry, ale jak začalo jít o židle byli všeci zase v normálu. Odtahuju si svou hlavu z parketu. Po tombole bylo ještě půlnoční překvapení, kankán, který byl fakt dost dobrý akorát bych změnila začínající paní. Kolem jedné jedem domů. V autě je 5 lidí, 6 stromků, 2 sloni, 1 prasečí hlava a 1 růžový opasek. Uložím sa u zubíčků na gauč a jdu spát. Na druhý den mě ještě přejmenovali na kaňouři hlavičku.

pro dospělé. Už od začátku (rozhodně víc než vždycky zajímavé, hlavně když sem skoro Danovi sem konečně vysvětlila Zhruba kolem desáté sa začaly náš stůl byl fakt zajímavý, totiž kromě Zuba ten zas musel mět nebo stromek a jinou rostlinu. a jedna teď trúbí u mňa a druhá Na další učení tanců sem šla slovech, kdyby sa ti do toho sme řekla, že du. Učili sme sa to hodně vtipné. Čečin úsměv bylo, když sem u toho tance měl a noha sa ně vždycky sekla tanec byl velmi potivý. Jelikož velké tomboly tak nás, že by něco vyhráli. No a tak sme na Tak whisky už je pryč, dorty a ty židla, ta jedna je pěkná. „ A prasečí hlavu z uzenářství ...“ jasný a znechucený. Eště když to u nás věděli, že já tuto cenu tak sem si říkala hlavně ať toto vysmátý , když viděl můj výraz. „ a bylo to jasné prasečí hlava jde všem v mém blízkém okolí je štěstí dojdu. Milý pirát mně

Výherce soutěže 21.3.

Předána cena za 1.místo

V pátek (těsně před odjezdem na Planinu) byla v klubovně předána hlavní cena v soutěž

. Zasloužila si jí rádkyně Žab Fialka, která se poctivě účastnila každého z osmi kol a vždy odpověděla správně! Mp3 přehravač si tedy odnesla domů ona. Ale ceny útěchy čekaly i na ostatní přítomné, kteří se soutěže účastnili a alespoň jednou uspěli. Těm, kteří nebyli přítomni, ceny útěchy propadly :-)

1. Fialka (8)
2. Klíště (7)
3. Fanta (4)
- 4.-5. Číkita a Lukáš (3)
- 6.-7. Kristina K. a Ferda (2)

Planina 21.-24.3.

(Dazul) Pro mne osobně byla letošní Planina zvláštní už proto, že to byla pravděpodobně má jubilejní - dvacátá - návštěva. Taky to byla první akce, kde jsem spal venku od doby mého druhého narození . V rámci „zostřené rehabilitace“ jsem si měl vyzkoušet, zda dokážu vyžumarovat 40m propast. A taky jestli vydržím jít pár kiláků s báglem atd. Těšil jsem se jako malé děcko a rozmary počasí mne nemohly odradit. Ani mne nějak zásadně nerozhodili, když pár dnů dopředu začali ti, kteří si bloklí místa v autě, odříkat svoji účast (fakt hlásili sníh). Trochu mne překvapilo, když ráno před odjezdem odřekl účast další účastník. A trochu víc mne zamrzelo, že 5 hodin před odjezdem odřekli další 2 účastníci. Pominu-li to, že jsem se těšil na to jak se svými blízkými kamarády strávím venku víkend, přišlo mi to nefér vůči ostatním, kterým se tak prodražila cesta - protože pár hodin před odjezdem se obtížně shání náhrada. Ale z 6.OS jsme usínali na našem obvyklém místě 3 - Irča, Klíště a já. Ale měl jsem obrovskou radost z toho, že po letech jsem vyrazil spolu s Pípou se kterým jsme spolu vedli 4.Ch - Lvíčata. Stejně tak s Pipem, se kterým jsem byl naposled na zimním přechodu Velké Fatry před cca 5 lety. Veve (Trojka) a Mája (1.roj) patří k Planině stejně jako jalovce.

První den mne čekala zatěžkávací zkouška ve Velké peňažnici. Navázání kontroluju normálně 3x, ale dnes jsem jej kontroloval aspoň 6x. Brzdíčku jsem nasazoval jako bych to dělal prvně a dolů jsem s sebou bral raději o 2 karabiny víc :-). Slaňovali jsme na dvou statických lanech - spolu s Irčou. Nahoře jsem ji nepochválil za její ledkovou čelovku a nezapoměl pochválit svoji prehistorickou Pezlovku. Ve 20 metrech jsem byl už níž než Irča a pořád jsem nemohl dosvítit na dno, abych zkontroloval, že lano dosáhne až na zem. O dalších pár metrů níž mi došlo, že s mojí čelovkou není něco v pořádku. Když jsem přistál na dně, zjistil jsem, že si nějak nerozumí kryptonová žárovnička a plochá baterie Vatra - namísto jasného bílého světla mi víc a víc slábl jakýsi žlutkavý flek. To, že je Peňažnica asi nejhezčí propast na Planině, tvrdím i nyní. Za ta léta podzemní jezírka vyschla, ale vrápenců a netopýrů přibýlo. A nedotčená podzemní krápníková krása mne dokáže fascinovat vždy. Nahoru to jde ale těžko. A není rozdíl mezi dolámanou a zdravou nohou. Žumar posunuju pouze po 15 cm, abych se dokázal na jedné noze vzepřít. Kolena přitom docela dávají znát, že existují. Tyhleto pocity jsem dřív skutečně neznal. Na těch cca 40 metrech odpočívám aspoň 4x. To, co normálně s prstem v nose lezu 10 minut, dneska s vykulenými očima lezu 3x tak dlouho. Ale vylezl jsem to. Vítězství! Tohleto je lepší než hodinová rehabilitační cvičení ve valmezské nemocnici :-). Irča zaznačuje vstup do Velké peňažnice do GPS, stejně tak, jako ráno zaznačila místo, kde jsme nechali stát stan s našimi bágly. Ještě máme cca 2 hodiny do setmění a tak zkusíme najít Diviaču priepasť (nejhlubší propast na Plešivecké planině). Díky tomu, že máme jeskyňářskou mapu, podařilo se to - asi po 6 kilometrech. Po několika letech jsem stál opět u díry, kde jsem skládal vysokou jeskyňářskou školu, když jsem se v -90 metrech za úplné tmy (rozbily se nám baterky) přepínal po hmatu na uzlu. Nevím jak dlouho to tehdy trvalo, ale zvládli jsme to dobře a dokonce si ještě posílili sebevědomí. Cestou od Diviačí padla tma a tak jdeme podle pokynů Irči, která nás naviguje podle GPS navigace. Má to jednu chybičku - navigace je do auta a taky žádné cesty nevedou. Takže Irča kontroluje, zda se k cíli (našim stanům) přibližujeme, nebo vzdalujeme. Ještě, že je kolem sníh a viditelnost v noci je přijatelná. V 19:15 jsme na místě a Irča je právem vychvalovaná. Ale já už melu z posledního. Zatímco ostatní dělají dřevo na oheň, já si nafukuju karimatku a připravuju spaní. Ihned po večeři zaléhám a spím jako zabítý i když ostsatní ještě klábosí u zimního ohně. Ráno jsem kupodivu OK. Irča říká, že mám obdivuhodnou schopnost rychle obnovovat síly.

Díky tomu, že máme jeskyňářskou mapu, podařilo se to - asi po 6 kilometrech. Po několika letech jsem stál opět u díry, kde jsem skládal vysokou jeskyňářskou školu, když jsem se v -90 metrech za úplné tmy (rozbily se nám baterky) přepínal po hmatu na uzlu. Nevím jak dlouho to tehdy trvalo, ale zvládli jsme to dobře a dokonce si ještě posílili sebevědomí. Cestou od Diviačí padla tma a tak jdeme podle pokynů Irči, která nás naviguje podle GPS navigace. Má to jednu chybičku - navigace je do auta a taky žádné cesty nevedou. Takže Irča kontroluje, zda se k cíli (našim stanům) přibližujeme, nebo vzdalujeme. Ještě, že je kolem sníh a viditelnost v noci je přijatelná. V 19:15 jsme na místě a Irča je právem vychvalovaná. Ale já už melu z posledního. Zatímco ostatní dělají dřevo na oheň, já si nafukuju karimatku a připravuju spaní. Ihned po večeři zaléhám a spím jako zabítý i když ostsatní ještě klábosí u zimního ohně. Ráno jsem kupodivu OK. Irča říká, že mám obdivuhodnou schopnost rychle obnovovat síly.

Mně to sice tak nepřipadá, ale možná na tom něco bude, protože vyřáží na sever Planiny plný energie - jako by včerejší den neexistoval. Aby bylo jasno - ten včerešek byl pro mne jako zdravého totální zíváčka, ale jako pro „podruhé narozeného“ a znovu se učí chodit, byl opravdu náročný. Počasí je ukázkově planinovské. Navíc ve sněhu - tak jsem jej za těch 20 návštěv zažil jen jednou. Procházíme známými místy, duši a oko hladícími výhledy, opuštěnou krajinou. Takhle asi vypadá krajina mé duše. Něčím si musíme být blízcí, cosi nás k sobě přitahuje. Jednou na to přijdu - až budu opravdu velký a dospělý. Fotím a kochám se krajinou. V hlavě mi zní Žalmanovské „Krajino, krajino ...“. Asi kilák před Gelraškama mi tělo dává signál, že by bylo dobré se vrátit, abych to zvládal po svých. Ostatní pokračují dále a já s Irčou to obracíme nazpět. Zprvu po cestě, kterou známe, pak po stezkách, kterými jsem určitě šel a pak Pak jsem požádal Irču ať vytáhne GPS. Samozřejmě - Mačka je na opačné straně než kráčíme. Ten přístroj se zbláznil, tady to přece znám. Jdeme dál naším směrem. Když ale vyjdeme na západní hraně u Železných vrat, musel jsem se onomu zázračnému přístroji omluvit :- (Na místo srazu jsme dorazili o hodinu později. To už jsem si ale stejně dlouhou dobu zpíval pořád dokola mňágovské „...nic mi není, přesto melu z posledního, těžko říct o tom něco konkrétního ...“. Rituál ze včerejška se opakoval - zatímco ostatní vaří za svitu ohníku a beterek, já uléhám do spacáku. Dneska to je horší než včera - dneska cítím, že mám nějakou horečku. Stejný pocit přiměřeného fyzického vyčerpání a okamžité horečky jsem prvně zažil po svém prvním Špacíru v roce 2004, kdy jsem sice od 95 kilometru do toho cílového stého kilometru dobíhal, ale pak jsem večer pocítil totožnou horkost. Rozdíl je v tom, že dneska jsem toho zvládl 4x méně, bohužel se stejným konečným efektem. Ještě budu muset hodně potrénovat, abych dokázal, že to jde se dostat do stejné kondice jako před „druhým narozením“ : -)Ráno je narozdíl od včerejška spíš nehezky, ale nám to nevadí. Já osobně se cítím špicovně a kdyby mi někdo řekl, že jsem měl před pár hodinama horečky, tak bych se mu vysmál. Nasedáme do vozů a vyrážíme směr západ. Na zdejší „divoký východ“ se podívám asi zase až za rok. 100% nápad byl, abychom se zastavili k termální louži - pár údolí od legendární Kvačianské doliny. Naposled jsem tady byl odhadem před 10 lety, ale nikdy ne v zimě. Dneska je sice kalendářní jaro, ale krajina je v pozdně zimním hávu. A tak i tuhle termální louži najednou vnímám naprosto jinak než v červenci na oddílovém puťáku. Okamžitě dostávám chuť se do ní ponořit. Už jen proto abych si vychutnal tu tělovou teplotu vody a sněhovou kouli, kterou po mně určitě někdo vrhne. A tak se taky stalo. Už dlouho jsem nezažil, že by se mi z vody nechtělo :-)Tahle akce patří k mým nejhezčím z dvaceti Planin. Ještě nyní děkuji Irči za podpírání a ostatním za trpělivost, kterou se mnou měli. A neskutečně rád se v obdobném složení pojedou příští rok na Planinu podívat.

EXPEDICE RUMUNSKO 2008

Anita s Irčou vypracovaly v loňském roce žádost o grant na zahraniční prázdninovou expedici. A v těchto dnech přišlo z Prahy potvrzení, že jsme se žádostí uspěli a získali jsme 16.000 na cestu do Rumunska a zpět. Takže už nyní se mohou všichni registrovaní členové ŠESTKY (i OLDSKAUTŮ), kteří dovrší před začátkem expedice 15 let, hlásit jako vážní zájemci k účasti na tuto akci. Platí pravidlo, že kdo dřív přijde (přihlásí se), ten má jistotu, že pojede a využije tuto štědrú dotaci. Navržený termín expedice je od soboty 2.srpna do neděle 10.srpna 2008. Pro toulání se po místních horách je navržena oblast Maramureš a okolní pohoří. Na oddílových DVD můžeteš najít naši roveskou expedici z roku 2001 - přešli jsme tehdá pohoří Paring a Sebes. Tehdejší 10-ti denní rumunská expedice nás vyšla na 1854 Kč - protože i tehdy jsme využili nabízené dotace. Lze předpokládat, že i ta letošní expedice se bude cenově pohybovat velmi podobně. Hlásit se na expedici můžete už nyní přímo na drabek@lachim.cz nebo u vedení oddílu.

Závazné přihlášky do Rumunska

To, že nám vyšel grant na prázdninovou expedici do Rumunských Karpat, zde bylo už oznámeno. Přípravy akce jsou v plném proudu - především obnovení spolehlivého kontaktu na rumunské skauty, kteří by nám v předhůří poskytli odpovídající zázemí (především spolehlivé zaparkování automobilů, kterými se do Rumunska s největší pravděpodobností dopravíme). Termín expedice je od soboty 2.srpna do neděle 10.srpna 2008. Pro toulání se po místních horách je navržena oblast Maramureš a okolní pohoří - je ale na závazně přihlášených účastnících, aby navrhli změnu oblasti dle jejich zájmu. Závazného zájemce o expedici je považován každý, kdo fyzicky složí nevratou zálohu 500 Kč. Záloha se dává Irči, která bude držet pokladnu expedice. Těch 500 Kč je asi 1/4 z předpokládané ceny expedice. Počet účastníků expedice je limitován v zásadě počtem míst v automobilech (doprava je nejdražší položkou expedice) - předpokládáme 2 až 3 vozy. Platí pravidlo "kdo dřív přijde (zaplatí nevratou zálohu", ten určitě jede). Zatím jsou závazně přihlášeni 3 účastníci. Do konce 30.dubna 2008 budou přijímány závazné přihlášky pouze od registrovaných členů 6.K a 6.OS. Od 1.května 2008 se budou moci (v případě, že nebude dostatek zájemců z našich řad, nebo bude potřeba doplnit místa potřebná k plnému vytížení automobilů) přihlásit i ostatní členové vsetínského střediska. Jet mohou pochopitelně i neregistrovaní členové, ale nevztahuje se na ně získaná dotace.

Duben

12.4. Filmový maratón – Romantické filmy

- začátek: 18.30 v DBCB

- s sebou: spacák, něco k jídlu a nějaká dobrota, fil vlastního výběru

13.4. Kurz westernových dovedností

- začátek: 9.00 v DBCB

- s sebou: jídlo a pití, přezůvky

- konec: kolem 15.00

22.4. Den země

- ve vsetínském parku

26.4. Ivančena

- dojezd: 6.50 z Kateřiníc nebo v 7.00 u kina v Ratiboři

- s sebou: skautský kroj, jídlo a pití na celý den, dobré boty, pláštěnku, kolik peněz s sebou upřesníme později přes rádce

- návrat: 18:25 autobusem ze Vsetína

4. chlapecký oddíl Lvíčata Tě srdečně zve na akci

BITVA O ŽAMBOŠKU

Hra se koná ve čtvrtek 1. května od 9.00 do 14.00.

Na skautském středisku naproti Alcedu.

S sebou si vezmi kuličkovou pistoli
(ne air-softovou), zásobu kuliček,
ochranné brýle a pokrývku hlavy.

městská hra pro kluky a holky od sedmi let

Více info: Ladislav Mikuš mob. 777 859 778, www.lvicata.estraniky.cz

Děkuji všem kteří se podíleli na tvorbě Šestáka č. 93 (Kecka, Fialka, Dazul, Janina, Leňa, Číkita, Gabča)

Uzávěrka č.94 je 27.4.2008.

Články, náměty, nápady posílej te na zdenkagottwaldova@seznam.cz

Sponzorují nás: LACHIM, s. r. o., OBECNÍ ÚŘAD KATEŘINICE, Ústředí Junáka

Všechny výtisky Šestáku najdeš na
www.sestka.eu

Šesták
je pro: